

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KEBAB czy kebap

OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Turecka – oryginalna – postać graficzna nazwy potrawy to: kebap. W Polsce na szyldach rozmaitych punktów gastronomicznych widzimy najczęściej postać KEBAB, choć nierzadko spotykamy się również z napisem o postaci KEBAP. Skąd taka różnorodność i która z tych form jest poprawna? Słownik ortograficzny PWN notuje tylko jedną postać: M. kebap, D. kebabu. W uzusie stosunkowo często pojawia się także forma KEBABA jako forma D. lub B., np. Chodź, kupimy sobie kebaba. Nie chcę kababa, wolę pizzę (warto przy tym zwrócić uwagę, że tylko forma z końcówką -a pozwala na utworzenie formy B=D). Forma z końcówką -a nie jest jednak notowana w źródłach kodyfikacji. Każda z tych form (i ta notowana, i ta nienotowana) determinuje graficzną postać mianownika: KEBAB. Nie powiemy przecież „kebapu” ani „kebapa” – tak przyzwyczailiśmy się do tego, że bezdźwięcznej głosce [p] na końcu wymawianej formy mianownika odpowiada litera b na końcu formy pisanej i głoska [b] w przypadkach zależnych, że zapożyczenie – przejęte najpierw w postaci brzmieniowej – od razu, niejako automatycznie włączyliśmy w system fleksyjny polszczyzny, tak jakby w postaci graficznej miało na końcu literę b. Dlatego za uzasadnioną w języku polskim można uznać jedynie formę KEBAB – z graficznym b na końcu – tylko ta forma bowiem pozwala na odmianę zgodną z uzusem.